

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3548	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv Næringsdepartementet	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport vedr. statsstøttet prospektering 1981 Fremstfjellet				
Forfatter		Dato 1981	Bedrift Grong Gruber A/S	
Kommune Grong	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt Trondheimske	1: 50 000 kartblad 18231 18242	1: 250 000 kartblad
Fagområde Prospektering	Dokument type		Forekomster Fremstfjellet	
Råstofftype Malm/metall	Emneord			
Sammendrag				

Grong Gruber AS

RAPPORT VEDRØRENDE STATSSTØTTET

PROSPEKTERING 1981.

PROSJEKT 1/81: FREMSTFJELLET.

For geografisk plassering av feltet, henvises til kart vedlagt søknad om støtte.

Undersøkelsenes gjennomføring/resultater.

Det var gitt støtte til en undersøkelse utført med 1500 m kjerneboring for å fastlegge kvantiteten og kvaliteten av en mulig Mo - førende porfyrføremst. Borhullene ble satt ut med utgangspunkt tidligere utførte geofysiske målinger (IP), samt det inntykk en hadde fra den rekognoserende geologiske kartlegging i feltet. Borhullsplasseringen er vist i bilag 1.

Allerede under planleggingen, ble det klart at de budsjetterte bormeter ikke var nok til å gi en tilfredstillende vurdering av hele feltet. Mineralisering var påvist over en lengde på 900 m og bredde 300m. Målsettingen ble derfor revidert til å søke å få et godt snitt gjennom de sentrale deler. Dette skulle suppleres så langt mulig med borhull til sidene. Dette ville gi en indikasjon på mineraliseringens fordeling.

Mineraliseringen er lokalisert til et omvandlet parti i en granodioritt, nært grensen til overliggende grønnstener. De utførte boringer tilsammen 1469 m fordelt på 9 hull, bekreftet at det i Fremstfjell dreier seg om en mineralisering av typen Mo - porfyr. Det sentrale borprofilet pr. 5100V, viser en mineraliseringsmektighet som varierer noe. Dette kan sees i bilag 2. Mektigheten er 120 - 150 m, men så kommer et parti med grønnsten som ikke fører mineralisering. Også denne er opptil 120 m mektig. Under denne finner en ytterligere Mo - mineralisering. Bunn av mineraliseringen er ikke funnet i noen av hullene.

Gehaltsmessig viser imidlertid feltet seg å være dårligere enn en hadde håpet. Over kortere lengder kan Mo bli ganske høy, men i gjennomsnitt synes Mo å ligge på 3 - 400 ppm. Det beste partiet er nederst i bh 5 med 808 ppm Mo over 40 m. Beveger en seg så utover fra sentralprofilet kan det se ut som gehalten minker noe. Dog har bh 9, helt i øst, partier som virker interessante.

Det viser seg at Cu opptrer i større mengde enn antatt og da alltid sammen med pyritt. Cu - kis synes å ha størst affinitet til basiske ledd i bergartsserien. Gehalten ligger på ca 530 ppm i bh 5, men til eks. bh 3 har 1920 ppm Cu over 10m.

Grong Gruber AS

KONKLUSJON.

Den utførte kjerneboring har bekreftet større masser av lavprosentlig, mineralisert bergart. Den måten Mo og Cu opptrer på er typiske for porfyriske forekomster. Det store innslag av Cu, gjør at en riktigere betegnelse kanskje er Cu/Mo - porfyr.

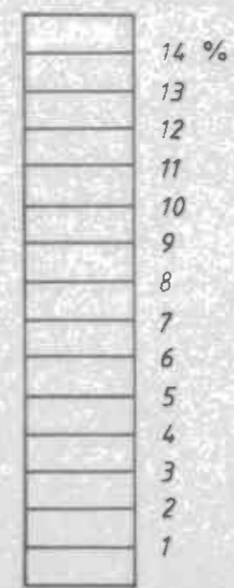
Det er inøteressant å merke seg at ligg av mineraliseringen ennå ikke er nådd. Geologiske forhold tyder på at en kan vente å finne samme type mineralisering både mot nord og øst. Om gehalten kan forandre seg til det bedre er ikke mulig å si. Delvis kan det synes som de nordligste malmskjæringer er de beste.

Det er uten tvil behov for ytterligere boring i feltet. Antagelig vil det være behov for boring av flere 1000m for å få avklaring.

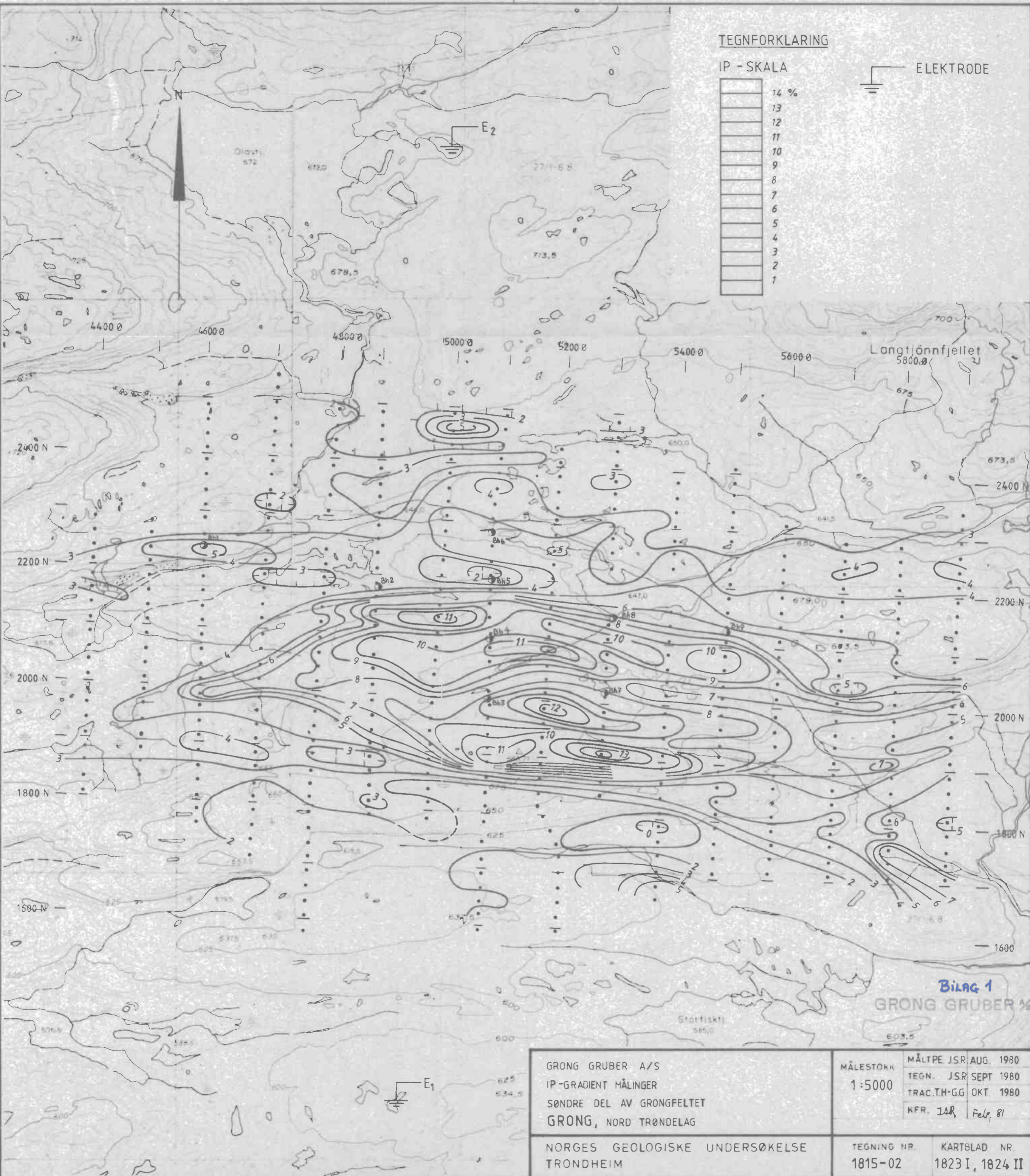
Fra borkjernene kan en se at mineraliseingstypen er svært finkornet. Både for å se på flotasjonegenskaper og for framskaffelse av konsentrater til sporelement - analyse, bør et oppredningsforsøk gjennomføres.

TEGNFORKLARING

IP - SKALA

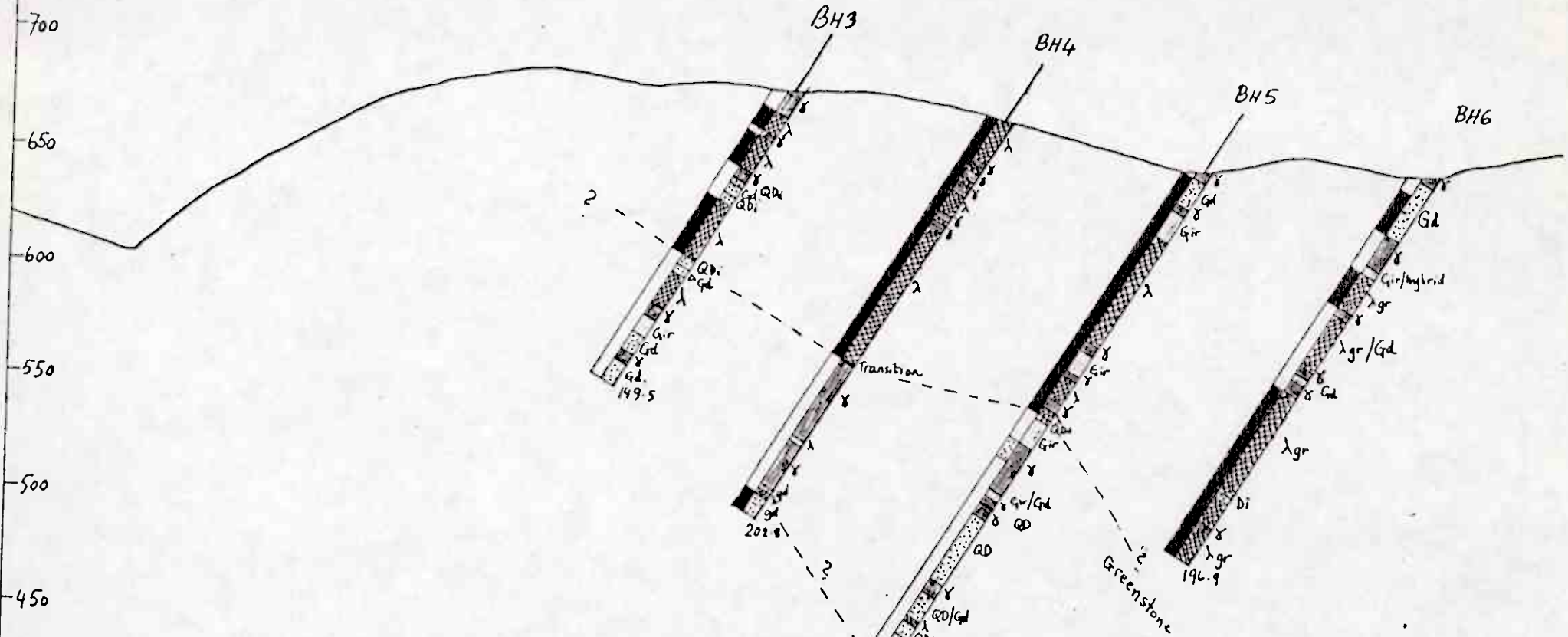
ELEKTRODE

Bilag 1
GRONG GRUBER

GRONG GRUBER A/S IP-GRADIENT MÅLINGER SØNDRE DEL AV GRONGFELTET GRONG, NORD TRØNDELAG	MÅLESTOKK	MÅLTPE JSR	AUG 1980
	1:5000	TEGN. JSR	SEPT 1980
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM		TRAC.TH-GG	OKT 1980
		KFR. JAR	Febr, 81
	TEGNING NR.	KARTBLAD NR	
	1815-02	1823 I, 1824 II	

SCALE 1:2500

- λ leucogranite/granodiorite
- Gd granodiorite
- QDi quartz diorite
- Gir grey intermediate rock (hybrid?)
- γ greenstone, greenschist
- Moly. mineralisation

Bilag 2
GRONG GRUBER 1/3

GRONG GRUBER 1/3
FREMSTFJELL
PROFIL 5100K
Tegn. (M. Ryan) okt-81

RAPPORT VEDRØRENDE STATSTØTTET

PROSPEKTERING 1981.

PROSJEKT 2/81: FINNBUR.

For geografisk plassering av feltet, henvises til kart vedlagt søknad om støtte.

Undersøkelsens gjennomføring/resultater.

Støtten gikk til borprogram som skulle utrede hvilke malm-muligheter som kunne forventes på Finnbursonen.

Med utgangspunkt i foreliggende geofysiske resultater, ble boret 447m, fordelt på 5 hull. Disse supplerte resultater fra 3 tidligere borrehull. Utgangspunktet var å bestemme malm-mektighetene langs strøket, på et relativt lite dyp. Deretter ble to dypere hull plassert. Borhullsplassering vist i bilag 1.

Langs strøket viste det seg at mektigheten fort gikk ned (bh 12 og 14). Spesielt vestover på sonen ble mektigheten fort mindre. Boringen ble stoppet her selv om den geofysiske anomali var indikert videre minst 100 m. Mot dypet ca 120 m, viser bh 15 og 16 at mektigheten holder seg, men at sonen smalner til.

Finnbur-malmen synes være en ganske jevn malmpate. Den består av en båndet, middelskornet pyritt-malm. Det er en typisk Zn-rik malmtypen med et mindre innslag av Cu. Årets boring viser gjennomsnittsgehalter på 0,36% Cu og 3,77% Zn over 1,95 m. Dette er noenlunde likt med tidligere resultater (0,31% Cu, 4,20% Zn). Av det sparsomme materialet, kan det se ut som at Cu har en tendens til å minke mot øst og mot dypet, mens Zn synes å minke mot vest.

KONKLUSJON.

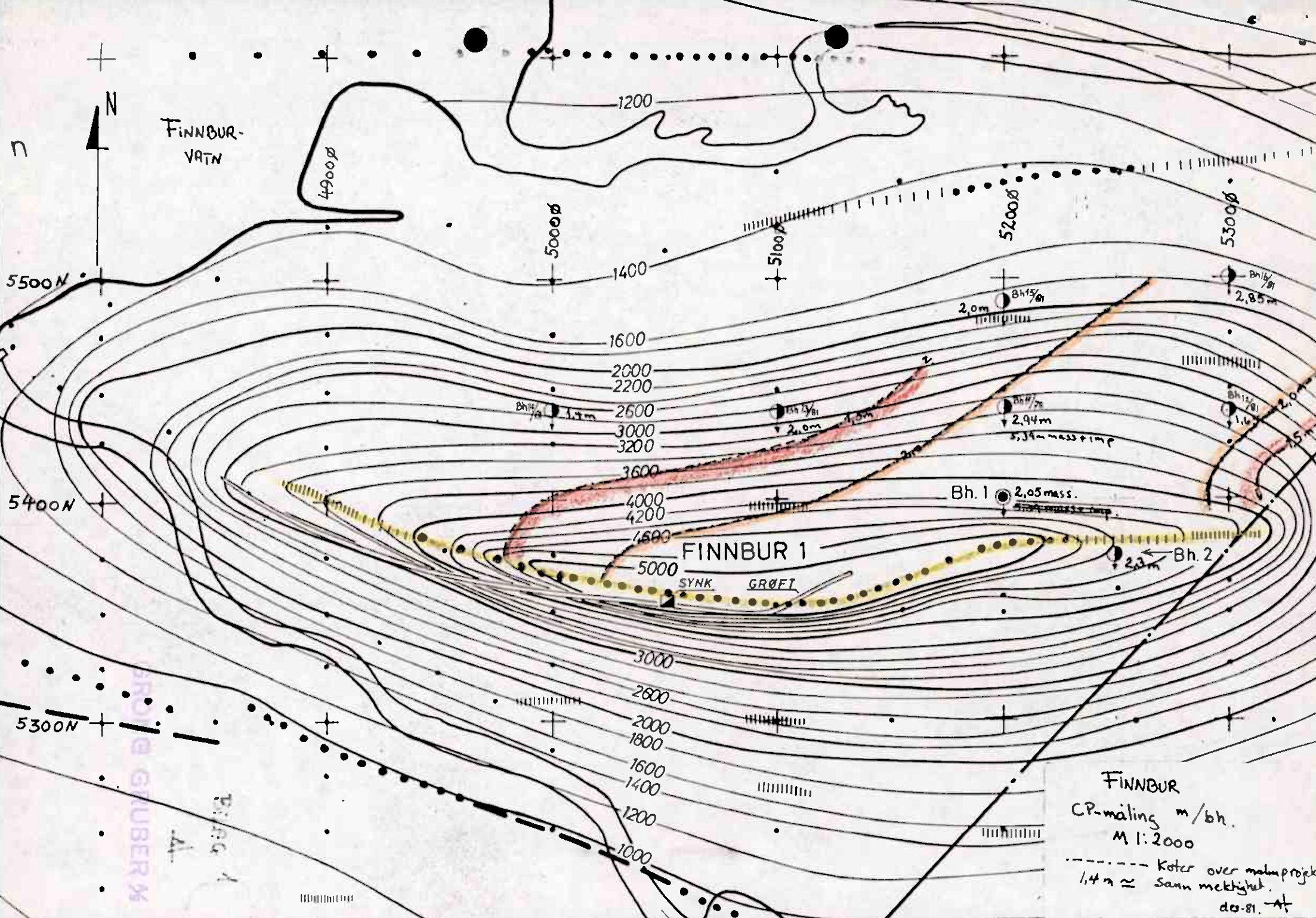
Finnburmalmen er påvist å ha en utgående lengde på ca 300 m. Muligheten for utvidelse mot vest er tilstede, men mektigheten vil neppe være større en 1 - 1,5 m. Sonen smalner mot dypet og i ca 120 m dyp er den rundt 100 m bred. Som bilag 1 viser, ser dette ut til å indikere en dragning i felt. I bilaget er inntegnet i horisontalplanet, koter for 1,5 og 2,0 m mektighet. Disse indikerer den interessante utbredelse malmpaten har. Mot øst stopper den mot en forkasning.

Det ser derfor ut som mulighetene til utvidet malmforråd mot dypet er begrenset. Men det er et tankekors at den største mektighet finnes også i det dypeste hullet. For en endelig avklaring av mulighetene burde det ha vært boret et hull vest for bh 15, for å se om den opptegnede trenden holder seg, og et dypere hull.

Med basis i de opplysninger en har, indikerer disse et malmareal på 25 000m², hvilket skulle tilsi ca 200 000 - 250 000 tonn malm. Kvalitetsmessig er malmen noe for dårlig på Cu-siden. Derfor er det ikke trolig Finnbur-forekomsten kan danne grunnlag for en selvstendig drift. Men som hevdet tidligere, kan den være et supplement til andre forekomster i feltet.

FINNBUR-
VATN

FINNBUR 1

SYNK GRØFT

Bh. 1 2,05 mass.

Bh. 2 2,3 m

Bh. 15/81 2,94 m

Bh. 16/81 1,6 m

52000

53000

5500N

5400N

5300N

PROJEKT GIBBER M

Fig. 1

A

FINNBUR
CP-måling m/bh.
M 1:2000
----- koter over malproje.
1/4 m ≈ sann mektighet.
do. 81. A